

20) Første behandling af lovforslag nr. L 172:
Forslag til lov om ændring af lov om Vækstfonden. (Lovmæssige rammer for en ny kapitalstærk venturefond).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 15/3 2006).

21) Første behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Præcisering af folkeskolens formål, ekstra timer i dansk og historie, elevplaner, offentliggørelse af landsresultater af test, præcisering af det kommunale ansvar samt etablering af nyt råd for evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 1/3 2006).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Rune Lund (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af Euratom-traktaten.

(Beslutningsforslag nr. B 98).

Medlemmer af Folketinget Steen Gade (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission for at sikre større udsyn og større viden om den globale fremtid.

(Beslutningsforslag nr. B 99).

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en social retssikkerhedskommission.

(Beslutningsforslag nr. B 100).

Forslag til folketingsbeslutning om hjælp og frihed til ofre for menneskehandel.
(Beslutningsforslag nr. B 101).

Forslag til folketingsbeslutning om at anmode Straffelovrådet om en udtalelse om juridiske personers strafansvar.
(Beslutningsforslag nr. B 102).

Medlemmer af Folketinget Per Clausen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til familie- og forbrugermi-
nisteren:

Vil ministeren give en fyldestgørende forklaring på den lange række af svigt i Fødevarestyrelsens fødevarekontrol, som vi har set i løbet af de sidste år, og oplyse, hvad han har foretaget sig med hensyn til disse sager, og hvordan han har informeret Folketinget om disse forhold?
(Forespørgsel nr. F 37).

Medlemmer af Folketinget Per Clausen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til videnskabsministeren:

Hvilke konkrete forskningspolitiske initiativer vil ministeren tage i forlængelse af Globaliseringsrådets rapport?
(Forespørgsel nr. F 38).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgetime til ministrene.

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget forsvarsministeren og integrationsministeren.

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende spørgere:

1. Niels Sindal
2. Per Kaalund
3. Bjarne Laustsen

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

4. Jørgen Arbo-Bæhr
5. John Dyrby
6. Karen Hækkerup
7. Troels Ravn

Ønsker flere at tilmelde sig som spørger? (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, vil de pågældende medlemmer få ordet i den rækkefølge, der her er nævnt.

Spm. nr. US 95

Niels Sindal (S):

Jeg vil gerne spørge forsvarsministeren, om han kan redegøre for, hvorfor Farvandsvæsenet allerede nu, før vi har vedtaget en ny lodslov, og før vi er begyndt at behandle den her i salen, begynder at diskutere en strukturændring – en strukturændring, der vender op og ned på det lodseri, vi kender i dag, nedlægning af lodsstationer m.v. Det vil jeg gerne høre et svar på.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nu er jeg ikke vidende om, hvad det er for en debat, hr. Niels Sindal henviser til, men jeg kan sige, at der her i Folketinget vil blive fremsat forslag om en ny lodslov, som vi vil få rig lejlighed til at diskutere her i Tinget.

Formålet med den nye lodslov er jo at modernisere lodslovgivningen, at skabe mulighed for at effektivisere det statslige lodsvæsen i overensstemmelse med bl.a. de anbefalinger, som et enigt lodsudvalg afleverede til Forsvarsministeriet den 20. december 2004. Og jeg vil gerne sige herfra, at det jo er her i Folketinget, vi tager stilling til, hvordan lodseriet i Danmark fremover skal være.

KL 13.05

Niels Sindal (S):

Tak for svaret.

Nu var det ikke lodsloven, jeg henviste til. Jeg henviste til de strukturbestrebelselser, som Farvandsvæsenet gør sig i øjeblikket med nedlægning af lodsstationer og ændringer af sejladsruter, med, hvor lang tid man skal have lods osv. Det er, så vidt jeg forstår, uafhængigt af lodsloven, idet jeg i lodslovens forslag ikke kan se at der står noget om strukturændring.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Vi skal have et effektivt lodsvæsen i Danmark. Og det skal til stadighed effektiviseres, således at prisen på lodsninger er så tilpas lav, at skibsfarten vælger at tage lods om bord. Det betyder også, at man til stadighed i lodsvæsenet skal se på en hensigtsmæssig opbygning. Og det er vel det, man ser på i øjeblikket i lodsvæsenet, nemlig om man kan have et effektivt lodsvæsen med en anden struktur end den, man har i dag. Der må jeg sige, at det har man ikke alene ret til, det har man også pligt til i lodsvæsenet.

Men det overordnede mål er stadig at have så godt og velfungerende et lodsvæsen, at det er med til at øge sikkerheden til søs.

Niels Sindal (S):

Jeg er slet ikke uenig med ministeren i sigtelinjerne. Det, jeg snakker om, er procedurerne, at man tager det ene før det andet.

Men lad mig så spørge til en anden ting. I det, der er sendt ud til høring, er der også omtalt en aktieselskabsmodel. Jamen hvorfor skal det på aktier? Skal det kunne sælges? Skal lodsvæsenet samlet kunne sælges?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Den lodslov, vi skal behandle i Folketinget, lægger op til, at vi konkurrenceudsætter mellem 40 og 45 pct. af lodsningerne, nemlig de lodsninger, der ydes på sejladers, der påbegyndes og afsluttes i dansk havn. Det skulle gerne være med til at medføre en yderligere effektivisering af lodsvæsenet, og at vi dermed får sænket vores lodspriser.

Jeg vil sige, at det at få sænket lodspriserne jo er afgørende for, at kunderne, dvs. skibene, tager lods om bord. Inden for de sidste 3-4 år er priserne på lodsninger faldet med godt 10 pct., og det er håbet, at den udvikling fortsætter.

Men der er jo ikke i det lovforslag, vi kigger på her, lagt op til det, som hr. Niels Sindal skitserer.

Formanden:

Så er det hr. Niels Sindal for et sidste spørgsmål.

Niels Sindal (S):

Jeg føler, at vi ligesom taler forbi hinanden, så jeg foreslår, at vi venter, til loven kommer på bordet.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om han vil gå tilbage i ministeriet og se på de forslag, der ligger fra Farvandsvæsenet om strukturændring.

dringer, og tilbageholde dem, indtil lovforslaget er gennemført.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg er ansvarlig for, at vi har et effektivt og veldevet lodsvæsen i Danmark, og det ansvar agter jeg at leve op til. Derfor er det klart, at når og hvis der kommer ændringer omkring lodsvæsenet frem, skal det jo stadig væk kunne opfylde det formål at sikre effektiv og billig og sikker lodsnings. Og i det lys vil jeg selvfølgelig også se på de foreslåede strukturændringer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 96

Per Kaalund (S):

Vi var jo i forrige uge desværre vidne til endnu en tragisk ulykke i Irak med vores styrker dernede. Og det bringer mig til at spørge ministeren: I lyset af de anslag, der er i den sydlige del af Irak i vores område omkring Basra og endnu værre oppe nordpå omkring Bagdadområdet, er sikkerheden så i højsædet?

Vi går jo alle sammen ind for, at der skal være størst mulig sikkerhed omkring vores styrker dernede. Men mit spørgsmål går i og for sig på, om man nu er nødt til at tage så mange foranstaltninger omkring selvbeskyttelse, altså det at passe på hinanden, som jo er meget vigtigt også i denne opgave, at man mister sigtet med de opgaver, som man rent faktisk er sat til at udføre, dvs. almindelig overvågning og også deltagelse i nogle genopbygningsopgaver af forskellig art i den sydlige del af Irak i Basraområdet.

Er vores egentlige aktiviteter efterhånden blevet reduceret så meget, at vi stort set bruger al tiden på, havde jeg nær sagt, at passe på os selv, som selvfølgelig er vigtigt?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det korte svar er nej. Og jeg vil godt uddybe det lidt.

Siden vi kom til Irak og frem til den 12. marts, har der været 222 angreb på de danske styrker. Desværre skete der det i sidste uge, at en ung soldat blev slået ihjel i et af de angreb.

Man kan sige, at vi i mange tilfælde har været heldige, og at soldaterne er godt uddannede, således at vi ikke har oplevet tab. Men det er ikke således, at danske styrker i øjeblikket oplever flere angreb, end det er tilfældet, hvis vi ser bag-

ud. Tilbage i april 2004 var vi oppe på 18-19 angreb, og i februar måned i år var vi på omkring 9, og her i marts er vi indtil nu, så vidt jeg husker, på 5 eller 6, så der er ikke tale om markant flere angreb på de danske styrker.

Kl. 13.10

Lad mig så også sige til spørgsmålet om, hvorvidt vi kun passer på hinanden: Nej, det gør vi ikke, vi løser stadig væk den opgave, der hedder, at vi skal træne irakiske politifolk, at vi skal træne irakiske militærfolk, og at vi skal løse nogle opgaver, som gør det lettere at være iraker, altså nogle små CIMIC-opgaver, humanitære opgaver og samtækningsprojekter.

Per Kaalund (S):

Jeg takker for svaret. Opfølgende vil jeg gerne stille et spørgsmål om det materiel, vore styrker i Irak har. Vi har jo været enige om, at vi helst skal køre med det højest mulige sikkerhedsniveau der, det vil sige pansrede mandskabsvogne, og hvad der ellers er behov for. Der findes jo forskellige typer, og mit spørgsmål går på, om det er sådan, at vi rent faktisk har materiel på det høje niveau, vi bør have, så vi bedst muligt beskytter vores soldater imod bl.a. vej bomber.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Styrken i Irak råder over alt lige fra pansrede køretøjer til letpansrede køretøjer og upansrede køretøjer, og det er således, at det ikke bliver en beslutning truffet i København, hverken i Forsvarskommandoen eller i Folketinget, som afgør, hvilke typer køretøjer man skal køre i, for det er meget afhængigt af den situation, man er i.

Der er jo ingen tvivl om, at isoleret set kunne man sige: Hvorfor kører vi ikke altid rundt i store, pansrede køretøjer, for det må yde en bedre beskyttelse end de let pansrede køretøjer? Men problemet er, at distancen mellem lokalbefolkningen og vores soldater bliver større, hvis man sidder – populært sagt – buret inde i store, pansrede køretøjer. Den bedste beskyttelse af vores soldater, den bedste beskyttelse, vi har, er at have et tæt samarbejde med de civile irakere, fordi de civile irakere jo mange gange også hjælper vores soldater med at fortælle, hvor der eksempelvis kunne være angreb.

Så derfor kan man ikke give et entydigt svar, men der er materiel – gående fra pansrede køretøjer til upansrede køretøjer – til rådighed for vores soldater i Irak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 97

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil benytte anledningen til at stille forsvarsministeren et spørgsmål – måske er spørgsmålet egentlig rettet til hele regeringen, men jeg ved i hvert fald, at forsvarsministeren har det som ressortområde.

Spørgsmålet drejer sig om Ålbækbugten i Nordjylland, hvor der ud af de 4 mio. t olie, tror jeg det er, der bliver omlagret i hele Danmark, bliver omlagret 3 mio. t. Det er ikke ufarligt, når man laver de ship to ship-operationer, som det hedder, og derfor rejste jeg spørgsmålet over for forsvarsministeren for et par år siden, tror jeg, om at få et miljøskib til området. Hvis uheldet er ude, er det simpelt hen uacceptabelt, at man skal vente i 12 timer på at få et miljøskib fra Korsør op til Nordjylland.

Derfor vil jeg godt spørge, hvem der har myndighedsansvar. Jeg forstår, at der ikke rigtig er nogen, der præcis ved det i dag, men jeg vil i hvert fald blive meget glad for at få forsvarsministerens bedømmelse af den situation, der er opstået.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg skal sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg selvfølgelig har fulgt med i de nordjyske medier, som behandlede spørgsmålene, jeg tror over 4 dage. Faktisk bliver der her i dag afsendt et brev til borgmestre og politikere i Nordjylland, som har behandlet det her emne, for selvfølgelig ligger det også mig meget på sinde, at det, der hedder ship to ship, altså hvor man flytter olie fra det ene skib til det andet, foregår fuldt forsvarligt.

Der er allerede planlagt en forstærkning af havmiljøberedskabet i Nordjylland. Et af de nye marinehjemmeværnsfartøjer vil tilgå Skagen i 2007. Jeg har indgået en aftale med Fiskeridirektoratet om faktisk at betale nogle penge, således at Fiskeridirektoratets skib også kan bruges i beredskabet for havmiljøet. Og der er den 1. januar i år indgået en beredskabsaftale mellem forsvaret og Maersk Olie og Gas om gensidig støtte til det beredskab, som er oprettet i forbindelse med olieudvinding. Det kan også bruges i forbindelse med andre ulykker.

Så jeg vil sige, at det ligger mig meget på sinde.

Vi har nu taget initiativ til at lancere en havmiljøkampagne, således at vi får borgere i Danmark til at hjælpe med at overvåge miljøet til søs og indberette, når der sker noget.

Men det, som hr. Bjarne Laustsen selvfølgelig siger til, er: Hvad sker der, hvis der kommer den store ulykke? Og der må jeg sige at vi jo løbende ser på risiciene. Det er ikke sådan, at situationen i Nordjylland er blevet forværret igennem den senere tid, men vi ser jo hele tiden på, om beredskabet er, som det skal være, om der skal flyttes materiel, og nu kigger vi altså på at få nogle skibe op.

Kl. 13.15

Lad mig så lige sige her, at det jo er i de indre danske farvande, altså Lillebælt, Storebælt og Øresund, hvor vi har den allerstørste trafik, og det er bl.a. derfor, at vi har miljøskibe liggende forholdsvis tæt på de områder. Vi skal tænke på, at vi har, jeg tror, det er over 60.000 større danske skibe, der gennemsejler de indre danske farvande om året, og det vil altså sige, at vi har lagt miljøskibene, hvor risikoanalyser viser, at risici er størst.

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det bekymrer mig meget, at en ellers fornuftig mand som forsvarsministeren tilsyneladende tager så let på opgaven. Det kan da godt være, at der sejler mange skibe andre steder, men når der flyttes 3 mio. t olie om året fra et skib til et andet i et bestemt område, behøver man ikke at have den store forestillingsevne for at se, hvad det kan gøre ved naturen, turismeerhvervet, fugleliv osv. Derfor spørgsmålet om, hvem der har myndigheden.

Jeg forstår godt, at man er kommet frem til den analyse, for der er ingen kontrol af det i dag. Man kan sagtens komme frem til en analyse af, at der ingen problemer er, når man ikke har registreret problemets omfang. Det er vel derfor, at vi ikke kan forhindre det.

Dernæst er mit spørgsmål: Hvem har kontrollen på det her område, således at vi er sikre på, at det, der rent faktisk foregår, foregår sikkerhedsmæssigt og miljømæssigt forsvarligt? Kontrolspørgsmålet er jo utrolig vigtigt.

Og så er jeg ikke til sinds at tro, at en hjemmeværnsskutter i Skagen kan løse det problem, hvis det måtte opstå.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Det er vigtigt for mig at sige, at jeg har ansvaret for bekæmpelse af en eventuel forurening til søs.

Selve ulykken, hvis den skulle ske, ligger jo under Søfartsstyrelsen.

Lad mig så også sige, at det er rigtigt, at der bliver flyttet meget olie fra det ene skib til det andet. Vi har stadig væk et beredskab i det nordjyske, men jeg er også nødt til at sige til hr. Bjarne Laustsen, at der jo er forskel på to skibe, der ligger ved siden af hinanden og tapper olie fra det ene skib til det andet, og så to skibe, der kommer buldrende mod hinanden ned igennem Øresund eller Storebælt og klapper mod hinanden.

Det er klart, at der er en risiko for, at der kan gå hul på en ledning eller andet, og det vil i sig selv være en tragedie, derom ingen tvivl, og det vil påvirke miljøet meget. Men det vil være en tragedie af en helt anden dimension, hvis to tankskibe klapper sammen i de indre danske farvande. Det er jo netop derfor, at vi har vores miljøskibe liggende, hvor de ligger, fordi man har afvejnet risiciene med hensyn til, hvor der er størst fare i de indre danske farvande.

Det betyder ikke, at der ikke kan ske noget i Nordjylland. Og det betyder også, at jeg selvfølgelig ser på, om der er noget, der kan gøres bedre. Bl.a. derfor har vi indgået aftale med Mærsk Olie og Gas, og vi flytter det skib, som hr. Bjarne Laustsen åbenbart er ligeglad med, derop, og så har vi lavet en aftale med Fiskeridirektoratet.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er meget glad for, at der ligger en hjemmevernsskutter i Skagen, intet problem i det. Men det, jeg siger i dag, er, at uanset hvilken myndighed medierne har spurgt, har det været uklart, hvem der har ansvaret for de ship to ship-operationer, der foregår deroppe. Dernæst er der en mangelfuld kontrol på området.

Jeg har forstået i dag, at der vil man gøre lidt mere, men hvordan kan man sige, at det ikke er farligt, hvis man ikke ved præcist, hvad det er, der foregår? Derfor må vi, hvis man ikke kan forhindre det og det er noget, der foregår fuldt lovligt i henhold til internationale regler, spørge til det danske beredskab, hvis det skulle ske.

Det vil være en katastrofe, hvis der er to skibe, der støder sammen. Ingen tvivl om det. Men det er altså også en katastrofe, hvis der slipper millioner af ton olie ud i et område, der i forvejen er udpeget som nødhavn og som nødzone, hvor skibe kan ankre op, hvis de får problemer.

Dernæst vil jeg godt sige til forsvarsministeren: Der er jo folk, der tjener penge på det her.

Derfor vil det være rimeligt, at de, der foretager de her operationer, også kommer til at betale for det. Det, vi skal være sikre på, er, at samfundet har den størst mulige sikkerhed for, at de aktiviteter, der foregår, foregår på en ordentlig og forsvarlig måde.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at fokusområdet for Forsvarsministeriets virke i år faktisk er havmiljøet, og der er iværksat en risikoanalyse, som skal belyse de forureningsmæssige risici, vi har i farvandet omkring Danmark, og den analyse vil også omfatte de STS-operationer, som foregår oppe i det nordjyske.

Den risikoanalyse vil, når den foreligger, blive fulgt op af en kapacitetsundersøgelse af det samlede havmiljøberedskab: Har vi det rigtige beredskab? Har vi det rigtige materiel? Ligger materiellet de rigtige steder? Det kan jeg hermed give hr. Bjarne Laustsen et tilsagn om, og den er undervejs.

Der er jo et fælles formål, for jeg har fuldstændig samme dagsorden som hr. Bjarne Laustsen, nemlig at sikre vores indre danske farvande bedst muligt og sikre Danmark mod en miljøkatastrofe, som vi jo i og for sig alle sammen frygter kan ske på et eller andet tidspunkt med de mange skibe, vi har i vores farvande.

Kl. 13.20

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål til ministeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for, at forsvarsministeren har fokus på det her. Men hele regeringen må også have fokus på det, for der har været tvivl om, hvem der har ansvaret for området. Er det erhvervsministeren eller miljøministeren, eller er det forsvarsministeren?

Nu får jeg at vide, og det er jeg tilfreds med, at det er forsvarsministeren, hvis uheldet er ude. Der synes jeg bare, at beredskabet med et skib, der ligger 12 timer væk, ikke er nok. Der har været nævnt noget med, at man kan trække på svensk assistance. Det vil jeg selvfølgelig gerne orienteres om også, hvis det er tilfældet.

Jeg synes bare, at så længe myndighederne ikke har styr på de her operationer, må der som minimum være et miljøskib i området, der kan gribe ind og afværge en truende katastrofe i området. For det er vi jo enige om det vil være, hvis

der under sådan en omladning smutter en forbindelse imellem to skibe.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Som jeg sagde før, har jeg ansvaret, hvis der sker en ulykke, og jeg skal sørge for at have det bedste mulige beredskab.

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at vi også arbejder meget for at få internationale aftaler om det her. For med al respekt, uanset om vi har alt vores materiel liggende på det rigtige sted, vil vi under ingen omstændigheder kunne løse den store oliekatastrofe alene, så meget materiel findes der simpelt ikke. Her vil det være nødvendigt at trække på vores partnere i Norge, Sverige, Tyskland og andre steder. Det arbejder vi selvfølgelig til stadighed på, fordi vores materiel kan så også i givet fald gøre nytte i andre områder. Vi så det bl.a. ved oliekatastrofen nede ved Frankrig – tror jeg det var – hvor vi også sendte vores miljøskib ned.

Så jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg arbejder på den samme boldbane som hr. Bjarne Laustsen. Det er klart, at der er nogle ting, som hr. Bjarne Laustsen mener er usikkert med ansvarsområde til et andet ministerium, så synes jeg, at hr. Bjarne Laustsen skulle spørge. Jeg er meget bevidst om mit ansvar for at samle olie op, hvis ulykken sker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 98

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I dagens aviser er Dansk Folkeparti ude med nye krav om stramninger af familiesammenføringsreglerne som en betingelse for, at de også vil være med til at forringe velfærdsordningerne. Der er bl.a. et forslag om at importere den hollandske model, hvor man skal bestå sådan en særlig immigrationstest som betingelse for at kunne komme til at bo sammen med sin ægtefælle her i Danmark.

Det er en tanke, som får opbakning af Venstres ordfører, fru Irene Simonsen, der siger, at hun er varm på modellen, fordi den sikrer, at vi kan tiltrække folk med integrationspotentiale. På den baggrund kunne jeg godt tænke mig at høre integrationsministeren, om det er nogle tanker, som integrationsministeren bakker op om.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har selv været i Holland og set nærmere på den såkaldt hollandske model, og jeg synes, der er mange ting ved den, der er interessante. Det, der er mit fokus, og det, jeg synes er interessant ved den, er, at det er en model, som sikrer, at de, der beslutter sig for permanent ophold – i Hollands tilfælde personer, som vil slå sig ned permanent i Holland – er så godt forberedte som overhovedet muligt til at starte den nye tilværelse. Det synes jeg er interessant.

Man skal bl.a. se en næsten 2 timer lang film om Holland, så man får nogen viden om, hvad det er for et samfund, man kommer til, og man skal kunne noget hollandsk, som man skal lære sig, inden man kommer til landet.

Så jeg synes, det er en interessant model at se nærmere på, og jeg synes også godt, at den kan inspirere os herhjemme.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu snakker vi jo om nogle mennesker, som er blevet gift med en herboende dansker, og betingelsen – så vidt jeg forstod ministeren – for at kunne komme til at bo sammen med sin ægtefælle i Danmark er så, at man skal have bestået en bestemt prøve allerede i sit hjemland; en prøve i så vel kultur som sprog. Er det den slags stramninger, ministeren vil være med til som betingelse for, at man kan bo sammen med sin ægtefælle i Danmark? Er det sådan, jeg skal forstå svaret?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi har ikke i regeringen forholdt os konkret til den hollandske model. Jeg har sagt, at jeg synes, det er en model, det er interessant at se nærmere på og lade sig inspirere af, men det er sådan set der, den er nu.

Kl. 13.25

Det er i høj grad i Holland. De har lige kørt den i gang med startskud her den 15. marts, og jeg synes, det er interessant at se, hvad den medfører, og hvilken bedre forberedelse af folk, der ønsker at slå sig permanent ned i et nyt land, den giver; se på, hvordan den her model kan være med til at forbedre det og dermed også forbedre den start i et nyt land, som den giver.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg forstår på ministeren, at ministeren altså er enig med Dansk Folkeparti i de her stramninger på familiesammenføringsområdet.

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren også er enig i den del af den hollandske model, som går ud på, at det er forskelligt fra land til land, hvordan man behandler folk. Folk, der kommer fra visse vestlige lande, er ikke omfattet af de her regler. Der er således tale om en form for forskelsbehandling til fordel for nogen og til ulempe for andre. Er det også tanker, som integrationsministeren går ind for?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):
Jamen så langt har jeg slet ikke været inde i overvejelserne. Men det er rigtigt, at i den hollandske model har de valgt nogle lande ud, som de har nogle særlige aftaler med, hvor befolkninger derfra ikke skal leve op til det. Det er den hollandske model.

Jeg har sådan set blot sagt, at jeg da synes, at vi skal følge den hollandske model og se, om der er noget; som vi kan blive inspireret af for at forbedre den start, som familiesammenførte får her i landet, og for at se, om vi kan forbedre den endnu mere og gøre dem endnu bedre forberedte til en ny tilværelse i et nyt land.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når nu ministeren snakker så meget om forberedelse til at bosætte sig i et nyt land, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvordan ministeren vil sikre, at de mennesker, som så vil blive omfattet af det her, får muligheder for i deres hjemland dels at lære sproget, dels at lære kulturerne at kende, altså ud over det, at man kan købe en film – i Holland kan man købe den film, der er basis for prøverne, for 500 kr.

Skal man til at lave sådan en omfattende kursusvirksomhed i de forskellige lande, for at folk kan bestå den prøve? Ville det ikke være mere hensigtsmæssigt, at de, når de kommer til landet, får de tilbud om uddannelse, bl.a. i det danske sprog, som vi har i den nuværende ordning?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen altså, hr. Jørgen Arbo-Bæhr spørger jo, som om vi førstebehandler et lovforslag i dag, men det gør vi jo ikke. Det er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som bringer det her på banen. Det er ikke et forslag, som regeringen har fremsat. Derfor synes jeg, det er lidt svært for mig at gå ind i sådan nogle detaljer. Det er ikke overvejelser, der har ligget på regeringens bord på nuværende tidspunkt. Jeg har sådan set blot sagt, at jeg synes, den hollandske model er interessant at følge og også kan være værd at lade sig inspirere af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 99

John Dyrby (S):

Jeg vil godt spørge integrationsministeren, om ministeren har set de artikler, der har været i weekenden i bl.a. Politiken om forholdene på asylcentre og forholdene for nogle af vores asylansøgere. Og så vil jeg godt spørge ministeren, om hun har nogen kommentarer til artiklerne.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det må jeg sige er et noget åbent spørgsmål. Hr. John Dyrby vil jo være ringe stillet, hvis jeg sagde, at jeg ikke havde læst dem og derfor ikke kan kommentere dem, men jeg har læst dem. Jeg har dem ikke med her, men jeg læste dem i weekenden, og det er ikke sådan, at jeg har sidet og taget notater til artiklerne.

Men det, jeg gerne vil kommentere til de historier, er, at der altså også findes en anden virkelighed, som er, at vi jo til stadighed arbejder på at sikre, at der er så tålelige forhold som overhovedet muligt, at vi sørger for, at der er muligheder for at leve i den tid.

Jeg tror aldrig nogen sinde, at vi kan skabe en lyserød situation i forbindelse med det at være asylansøger og være afvist asylansøger. Men det, vi kan sikre, og det, vi arbejder på hele tiden, og som faktisk også er lykkedes, er at sikre så kort en sagsbehandlingstid som muligt. Så hvis man får tilsagn om asyl, har vi sikret, at man hurtigst muligt kommer ud i en kommune.

Kl. 13.30

Sagsbehandlingstiden er kommet ned på et niveau, hvor man siger, at den nu faktisk ikke kan komme meget længere ned; den er på omkring de 100 dage. Det er nogle komplicerede sager, og der er en masse papirer og fakta, der skal behandles. Det er det, man stiler efter.

Samtidig skal vi faktisk i dag tredjebehandlere et lovforslag, som der jo er bred opbakning til, for så vidt jeg har forstået, siger Socialdemokraterne også, at de er med på det. Jeg lægger her op til, at vi endnu en gang kigger på det indhold af aktivering og uddannelse, der er i den tid, man opholder sig i asylcentre. Det er netop for at sikre, at der er et indhold for de folk i den tid, hvor de venter på en afgørelse, så vi sikrer, at de enten er så godt forberedte som muligt til at starte en tilværelse i Danmark, eller, hvis vi giver

dem afslag på asyl, at vi faktisk også putter et indhold i, så vi kan hjælpe dem så godt som muligt til at starte på tilværelsen igen hjemme i deres hjemland.

John Dyrby (S):

Tak for svaret. Det er jo ikke, fordi ministeren og jeg er uenige om de forhold, som ministeren nævnte, og jeg er selvfølgelig også bekendt med lovforslaget, og det stemmer vi ganske rigtigt for.

Men det, der jo er interessant i den her sammenhæng, er, at jeg slet ikke er i tvivl om, at der gøres et meget stort stykke arbejde på vores asylcentre, og jeg synes også, der er grund til at rose Dansk Røde Kors og deres indsats i den her sammenhæng, men vi bliver også nødt til at spørge os selv, om forholdene er gode nok for en del af de asylansøgere, der bor i længere tid på asylcentre.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren i virkeligheden mener det, når hun siger, at vi skal gøre forholdene så tålelige som muligt. Det lyder lidt som en modsætning, for i virkeligheden er det jo ikke et spørgsmål om at lave nogle minimumsbestemmelser, som mennesker har mulighed for at leve under. I virkeligheden er det et spørgsmål om at lave nogle forhold, under hvilke mennesker ikke tager skade af at opholde sig.

Så jeg vil spørge, om ministeren ikke er enig i det synspunkt.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen det er skam derfor, regeringen er meget optaget af at sikre, at der også er et indhold i dagligdagen i den tid, man opholder sig der. Men de, som er der i lang tid, er i høj grad – for ikke at sige stort set alle – afviste asylansøgere. Det er folk, der har søgt om asyl og fået afslag. De har fået at vide: Der er ikke grundlag for at få flygtningestatus i Danmark.

Når man får det afslag, er man faktisk forpligtet til at rejse ud af landet. Det er der så nogle, der vælger ikke at gøre, og der er vi selvfølgelig nødt til at sende et klart signal om, at de nu faktisk opholder sig ulovligt i landet, og at de skal rejse ud. Vi sender dem så ikke på gaden. Selv om de ikke frivilligt rejser ud, så sørger vi faktisk for, at de har tag over hovedet og får noget mad, men det er klart, at vi ikke sætter alle mulige foranstaltninger i gang, som fastholder dem her, for det, de faktisk skal, er at rejse hjem, fordi de har fået afslag på asyl.

John Dyrby (S):

Nu er jeg lidt i tvivl om, hvad det så egentlig betyder, for hvis man nu tager nogle af de forhold, som nogle af de mennesker lever under, bl.a. dem, der har fået afslag på asyl, må det jo stadig være det grundlæggende, at vi i hvert fald skal stille nogle forhold til rådighed, som ikke direkte skader de mennesker.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at være lidt mere konkret og spørge ministeren, om hun føler, at de ressourcer, vi giver Dansk Røde Kors til at drive asylcentre, de ressourcer; vi lægger i bl.a. boligforholdene for dels asylansøgere, dels dem, der bor der, efter at de egentlig har fået afslag, i virkeligheden er tilstrækkelige; om vi ikke med en måske ikke ret stor forøgelse af det her i virkeligheden kunne gøre nogle forhold væsentlig bedre for nogle mennesker, der i forvejen har det meget, meget svært.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Min vurdering er, at ressourcerne er tilstrækkelige. Det her handler jo om folk, som ikke skal blive i landet og sådan set heller ikke i asylcentre. Deres fremtid ligger i hjemlandet. Og vi gør faktisk også med lovforslaget mere for at hjælpe dem til at starte en tilværelse igen.

Jeg ved ikke, om hr. John Dyrby skal med, men på fredag skal jeg i hvert fald sammen med Integrationsudvalget rundt og besøge bl.a. Sandholmlejren, og der har vi jo en god anledning til at se på forholdene og diskutere forholdene.

Formanden:

Så er det hr. John Dyrby for et sidste spørgsmål.
 Kl. 13.35

John Dyrby (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi skal rundt, og det tror jeg bliver en god tur, og det er måske også vigtigt for os at se. Men det, der jo er det korte af det lange, er, at uanset om vi har bedt folk om at rejse hjem til der, hvor de kom fra, så er vi nødt til at behandle dem menneskeligt og give dem nogle menneskelige vilkår her i landet. Og der skal jeg bare have bekræftet:

Er det sådan, at integrationsministeren ikke er indstillet på at se på de forhold endnu en gang? Og er det sådan, at integrationsministeren ikke er villig til at sige: Det kan godt være, at vi i virkeligheden har været lidt for smålige i den her sammenhæng, og det kan da godt være, at vi med ganske få midler i virkeligheden kunne

give dem en noget bedre tilværelse, så vi ruster de her mennesker til at komme tilbage til en ordentlig tilværelse der, hvor de kom fra?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er jo lige præcis de initiativer, jeg har taget. Jeg håber dog også, at hr. John Dyrby er enig med mig i, at vi skal fastholde en balance. Med hensyn til folk, som sådan set har fået afslag, og som selv er pligtige til at rejse ud af landet, fordi de ikke har et lovligt ophold her, skal vi jo ikke sikre, at vi gør det så attraktivt, at der slet ikke er nogen incitamenter til at rejse hjem.

Altså, de afviste asylansøgere vil vi meget gerne hjælpe med at klæde på til, at de kan starte en tilværelse i hjemlandet. Og det er faktisk det, som det lovforslag, jeg har fremsat, og som vi tredjebehandler i dag, bl.a. er udtryk for. Så det er jo sådan set noget, vi kigger på hele tiden, og som sagt håber jeg også, at Socialdemokraterne vil være med til at stemme for lovforslaget her senere i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 100

Karen Hækkerup (S):

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg har modtaget nogle skrivelser fra Dragør Kommune, som har rettet henvendelse til ministeren, og som nu retter henvendelse til mig og beder mig om at hjælpe og gå ind i en sag, de har problemer med.

Det drejer sig om, at Dansk Røde Kors har sit eneste omsorgscenter, nemlig Kongelunden, beliggende i Dragør Kommune. Der er anbragt enlige, traumatiserede mænd og traumatiserede familier. Når børn skal tvangsfjernes fra de familier, hvad jo desværre sker, men som også sker af hensyn til børnene, så bliver Dragør Kommune sat i en ualmindelig svær situation, fordi lovgivningen ikke har sørget for at få det ordnet sådan, at Dragør Kommune undgår at betale regningen, indtil børnene bliver 18 år.

Jeg vil spørge ministeren, om hun har en løsning på, hvordan den kommune, der tilfældigvis er beliggenhedskommune, kan undgå at have den urimelige regning.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Vi har været i dialog med Dragør Kommune. Nu har jeg ikke lige sagen med her i dag og forbe-

redt den konkrete sag, men det er sådan: Tilsynsmyndigheden ligger hos kommunen, men så længe det er personer, som er under Udlændingestyrelsens ansvar, så bliver der også betalt defra. Det er reglerne.

Som sagt har vi været i dialog med Dragør Kommune, og jeg kan ikke her på stående fod huske det præcise svar og de helt konkrete elementer, men vi er i kontakt med Dragør.

Karen Hækkerup (S):

Så kan jeg oplyse, at det er rigtigt, at udlændingemyndighederne har udgiften, når børnene er i præasylfasen, og der bliver også givet en refusion i 3 år, efter at barnet har fået tilbud om asyl. Men der kan jo godt gå mange år, før barnet bliver 18 år, og reglerne er altså sådan i dag, at uanset om forældrene bliver placeret i Jylland, på Fyn eller et andet sted på Sjælland, så er det Dragør Kommune, der som oprindelig hjemkommune får regningen, frem til barnet bliver 18 år. Og det synes jeg er en meget urimelig situation.

Det er, som om der er kommet til at ske en eller anden fejltagelse mellem nogle lovgivningsstykker, hvor man ikke har fået tænkt den her situation igennem. For det kan da ikke være rimeligt, at en enkelt kommune skal bære den udgift. Udgiften er selvfølgelig berettiget, for de her børn skal hjælpes, og der skal støttes op om dem, men det kan da ikke være rimeligt, at én kommune skal bære den udgift i al evighed, frem til børnene bliver 18 år, uanset hvor mange der så bliver fjernet.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er en meget konkret sag, der bliver henvist til, og jeg må blankt erkende, at den er jeg ikke så langt nede i dybden i, at jeg kan give et svar her og slet ikke under ministeransvarlighedsloven. Men jeg vil meget gerne svare fru Karen Hækkerup i et skriftligt svar, for så vil jeg kunne redegøre meget mere præcist om forholdene på området.

Karen Hækkerup (S):

Det takker jeg selvfølgelig for. Sådan et spørgsmål vil jeg selvfølgelig straks gå ned og få stillet, for der er da mange ude i Dragør, der er bekymrede for, hvad det her kommer til at betyde. Det, kommunen selv anslår, er, at de står til at kigge frem mod en yderligere udgift på et tocifret millionbeløb. Og det er mange penge også for en kommune som Dragør.

I øvrigt kan jeg oplyse, at de midler, man får i kommunen til at føre tilsyn med de her familier, som altså har det rigtig svært, og hvor børnene er omsorgssvigtet og har det rigtig skidt, ikke er blevet reguleret siden 2004. Dengang havde man 156 beboere på omsorgscenteret, og det får man så penge til, men i dag bor der faktisk 253, og det er ikke blevet reguleret op.

Men jeg takker for ministerens interesse og håber, ministeren vil gå ind i sagen, for det er et problem, som trænger til at blive løst. Jeg vil sende nogle skriftlige spørgsmål.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke mulighed for at bekræfte de oplysninger, som fru Karen Hækkerup kommer med, men jeg synes, at vi skal klare det, og jeg svarer som sagt meget gerne skriftligt på fru Karen Hækkerups spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 101

Troels Ravn (S):

Jeg vil gerne spørge ind til emnet starthjælp.

Regeringen og Socialdemokraterne er jo enige om, at det gælder om at integrere de flygtninge, der kommer til landet, bedst muligt i det danske samfund. For at det så ikke bare bliver til tomme ord, bliver vi jo indimellem nødt til at vurdere den indsats, der så aktivt gøres. Og jeg vil gerne fortælle, at vi altså får flere og flere eksempler fra kommunerne på, at den såkaldte starthjælp er en alvorlig barriere i forhold til at integrere flygtninge i samfundet og give menneskene her en ordentlig start på tilværelsen i Danmark.

Starthjælpen for en familie på eksempelvis to voksne og tre børn udgør omkring 5.000 kr. om måneden, der så skal gå til mad, tøj, medicin, fritidsinteresser osv. Og den her familie modtager altså starthjælp de første 3 år, den er i landet. Vi får at vide, at starthjælpen er en direkte hindring for integration, at den skaber social ulighed og fastholder flygtningene i fattigdom.

Gør de oplysninger indtryk på integrationsministeren? Og vil integrationsministeren måske genoverveje det fornuftige i at fastholde flygtninge på starthjælp?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er jo ikke en ny debat. Starthjælpen popper op mange gange. Det, som jeg kan henvise til og

opfordre hr. Troels Ravn til at bemærke sig, er, at når vi sammenligner personer, som er på starthjælp, med en tilsvarende gruppe, der efter de gamle regler er på kontanthjælp, så bliver folk hurtigere selvforsørgende i den gruppe, der har været på starthjælp. Og det synes jeg er et rigtig godt resultat, for det er målet, at vi med de her ydelser skal sikre, at det bedst kan betale sig at tage et arbejde og dermed forsørge sig selv. Så det er resultatet af starthjælpen, når vi gør det op rent statistisk.

Må jeg så ikke tilføje, at der derudover for starthjælpsmodtagere så vel som for kontanthjælpsmodtagere er mulighed for at modtage enkelttydelser, og det sker også. Det sker ikke i noget specielt større omfang, end det gør for kontanthjælpsmodtagere, for nogle ville måske sige, at det ville kommunerne bare bruge, men det gør de ikke. Der er ikke en vurdering af, at der i højere grad er behov for at give enkelttydelser end til folk på kontanthjælp.

Og endelig har jeg da lyst til at sige, at når det gælder en familie på starthjælp, så er ydelsen faktisk højere, end den er i Sverige, og vi plejer ikke at betegne Sverige som et land, der lader folk gå for lud og koldt vand. Så jeg synes sådan set sagtens, vi kan være ved niveauet, og vi har faktisk også resultater ud af det.

Troels Ravn (S):

Jeg er selvfølgelig meget enig med ministeren i, at det gælder om at gøre folk selvhjulpne og selvforsørgende. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om. Til gengæld kunne jeg godt ønske mig lidt mere indlevelse fra ministerens side i de her menneskers situation.

Det er jo sådan, at det er dybt, dybt traumatiserede mennesker, meget ofte med alvorlige psykiske, fysiske lidelser, der kommer til landet og havner på den her starthjælp, altså mennesker, som simpelt hen ikke umiddelbart har en jordisk chance for at påtage sig et arbejde.

Og i den forbindelse er der egentlig et lille paradoks: Vi har oplevet i de senere år, at man som flygtning skal være mere og mere belastet, fysisk og psykisk, for at få opholdstilladelse i Danmark, og samtidig har vi altså strammet kravene til selvforsørgelse og integrationsparathed meget, meget væsentligt. Der er et misforhold her.

Kl. 13.45

Jeg kunne godt tænke mig, at integrationsministeren tog udgangspunkt i virkeligheden og i, at det her altså er nogle mennesker, der har meget, meget alvorlige sociale problemer, hvor net-

op det så at fastholde dem på en starthjælp, et eksistensminimum, ikke befordrer mulighederne for at blive selvhjulpne og integrerede.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Regeringen har så sandelig også haft et øget fokus på forholdene for de traumatiserede flygtninge og støttet initiativer til at hjælpe netop den gruppe, samtidig med at regeringens indsats jo generelt i langt højere grad end under den tidligere regering har fokus på at sikre at hjælpe dem, der kommer her til landet; at hjælpe dem, der er uden beskæftigelse, ind i beskæftigelse; sikre, at kommunerne har de rette redskaber til at få hjulpet med det; og sikre, at de unge får en uddannelse.

Det er den måde, vi gerne vil leve os ind i de her menneskers situation på, og det er faktisk at hjælpe dem meget bedre, end vi har gjort tidligere, til netop at få en selvhjulpne tilværelse.

Troels Ravn (S):

I den opstilling af regeringens mange initiativer bliver jeg altså nødt til at fastholde, at integrationsministeren sammen med regeringen har været med til at lave det her forslag om starthjælp og fastholde, at de her mennesker, flygtninge med meget, meget dårlige forudsætninger for at integrere sig i samfundet under de her økonomiske vilkår, stadig væk skal være på starthjælp.

Jeg vil give et par enkelte eksempler. Med hensyn til boligforhold vil det være sådan, at de her mennesker på starthjælp kun har råd til meget små boliger. Starthjælpen er årsag til, at børn og unge ikke har råd til at gå til fritidsinteresser, i idrætsforeninger osv., ellers i øvrigt en god måde at blive integreret på. På starthjælpen har flygtninge kun råd til den allerdårligste og billigste mad, hvilket kan give ernæringsproblemer.

Og så et meget, meget konkret eksempel i forhold til det at tage en uddannelse: Jeg har kendskab til en familie på starthjælp, der ikke har råd til at købe briller til børnene, som ellers har behov for briller, hvilket gør muligheden for at tage en uddannelse langt, langt vanskeligere end for andre mennesker i vores samfund.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen det er rigtigt, at regeringen har indført en starthjælp, som har medført, at flere er blevet

selvforsørgede, og det synes vi er et rigtig godt resultat.

Og så er der altså ikke noget til hinder for, at hvis kommunen vurderer, at der er behov for individuelle tilskud, bl.a. til briller, så kan man give det, plus at regeringen også har været med til at sætte øget fokus på at hjælpe bl.a. børn med anden etnisk baggrund, også flygtningebørn, til at blive aktive i foreningslivet, så det er der skam muligheder for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så siger vi tak til integrationsministeren, og hermed er spørgetimen sluttet. Vi venter lige 1 minut, inden vi fortsætter mødet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 14: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar og skærpelse af straffene for visse overtrædelser, der begås af ansatte m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 5/10 2005. Første behandling 3/11 2005. Betænkning 15/3 2006. Anden behandling 21/3 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 13.50

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 52 (S, RV, SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.